

17. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка: Пер. с нем. (с доп.). – М.: Прогресс, 1971. – 827 с. – Т. 3. – 1971–827 с.
 18. Шадриков В.Д. Происхождение человечности./ В. Д. Шадриков М.: Логос, 1999. – 200 с.
 19. Шульц О.Б. Развитие творческого потенциала учащихся в личностно-ориентированном образовании. Дис. ... канд. пед. наук.: 13.00.01./ Шульц Ольга Борисовна. – Ростов-на-Дону, 2005. – 183 с.
 20. Шумилин А. Т. Проблемы теории творчества./ А. Т. Шумилин – М.: Высшая школа, 1989. – 143 с.

Гопка О. Н.

ТВОРЧЕСКИЙ ПОТЕНЦИАЛ КАК НАУЧНАЯ КАТЕГОРИЯ

В статье рассматривается проблема сущности творческого потенциала личности как научной категории со словарно-этимологических, философских, психологических и педагогических позиций. Их обобщение позволило считать творческий потенциал интегративным свойством человека, которая характеризует меру его возможностей осуществлять творческую деятельность, определяет его готовность и способность к творческой самореализации и саморазвитию. Творческий потенциал личности с одной стороны выступает важной предпосылкой творческого процесса, а с другой – его результатом. Обогащение неограниченных творческих потенций, ресурсов личности обуславливает разработку модели творческого стиля жизни как способности к житнетворчеству.

Ключевые слова: творческий потенциал, личность, научная категория.

Гопка О.Н.

CREATIVE POTENTIAL AS A SCIENTIFIC CATEGORY

The article focuses at the problem of creative potential of personality. It contains the definitional analysis of the phrase "creativity potential" which based on encyclopaedic, dictionary and linguistic literature. To determine the nature of creativity potential as a scientific category author considered it from philosophical, psychological and pedagogical positions. The author formulated own interpretation for "creativity potential" of the personality which is reflected in the presence of creative potential that exists as possible and actually appear in the ability of the personality to create an original and new things.

Author understand creativity potential as integrative feature of personality, which characterizes the opportunity degree of carrying out creative activity, determines the need, willingness and ability of self-actualization and self-development, and provides effective interaction of the personality with others. The core of the creative potential acts the ability of the personality to creativity.

Thus, philosophical, psychological and pedagogical scientific thought emphasizes the need to identify, consideration and realization of potential reserves of human as the basis of life implement. The scientists works confirmed the idea of the importance of knowledge of self inner world, bound clarification the depth potential of their pupils. At the depths of the potential powers of human, according to scientists "lives the creative force" that moves individual development of personality, because the art highlights the highest human capabilities, actualizes the depth potential reserves. The art acts as generic nature and generic feature of the personality and therefore the generic feature of its potential.

The analysis of scientific literature on the creative potential has allowed author to understand that creativity is a prerequisite for the creative process, on the one hand, and its result on the other. And if the person realizes in his life more resources than it has for a particular period of life, when it confronts a distant goal and directs the creative efforts on the implementation of their own dreams, it helps to the person to realize its creative potential.

Keywords: creativity, personality, scientific category.

Подано до редакції 28.10.2016.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. Н.В.Гузій

УДК 373.091.29

© 2016

Лесіна Т.М.

ТВОРЧА ОСОБИСТІТЬ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ – ЧИННИК МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ ДОШКІЛЬНЯТ

У статті розглядається проблема формування творчої особистості майбутнього вихователя дошкільного закладу освіти на основному етапі його професійної підготовки – в умовах вищої школи. Робиться акцент на суцільному педагогічно вмотивованому впливі практико-орієнтовного аспекту навчально-виховного процесу на мобілізацію творчих ресурсів студента як суб'єкта навчально-професійної діяльності.

Ключові слова: творчість, творчий потенціал, творча особистість майбутнього педагога-дошкільника.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Ретроспективний аналіз творчості як предмета психолого-педагогічних досліджень засвідчує, що це явище на всіх етапах становлення людської цивілізації було у полі зору мислителів (Аристотель, Г. Гегель, І. Кант, М. Монтень, Платон, Г. Сковорода, Сократ та ін.), науковців (М. Бердяєв, Дж. Дьюї, Ж.-П. Сартр, П. Юркевич та ін.). У намаганні створити наукове уявлення про природу творчості спостерігаються різні ракурси її тлумачення: від визнання того, що саме теорії діяльності належить базове значення у набутті цієї діяльністю особистості ознак творчості (Аристотель), від наголосу на «нове знання» як результату творчої діяльності людини (І. Кант) – до введення поняття «творчий акт» (Ф. Шелінг), акцентуації на «мобілізацію», насамперед, духовних потенційних можливостей особистості у творчій діяльності і, навіть, зведення творчості до «містично-споглядальної інтуїції» (Г. Сковорода).

Зважаючи на те, що сучасна наукова думка про творчість уже набула абрисів педагогіки творчості (В. Андреев, Л. Виготський, В. Загвязинський, О. Лук, В. Моляко, Т. Тихомиров та ін.), дослідники звертають увагу на різні сторони творчості – на творчий потенціал, творче мислення, творчу діяльність, творчу активність, творчу особистість та ін.

Натомість, будь-яке дослідження враховує принаймні три базових ознаки творчості – «соціально значуще» (прогресивне), «нове» (свіжість новизни), «оригінальне» (неповторне). З одного боку, означене свідчить про намагання дослідників розширити наукове знання про творчість, а, з іншого, – слугує підтвердженням поліфункціональності поняття. Як зазначає В. Кремень, йдеться про «незліченні відтінки творчості», що віддзеркалюють різні форми взаємовідносин особистості із собою, іншими людьми та соціумом; «до того ж творчість неодмінно виступає як онтологічна й естетична категорія» [8, с. 7-8] поряд із іншими (соціально-історична, культурологічна тощо).

Аналіз філософської, психологічної, педагогічної літератури, де безпосередньо або опосередковано розглядаються або природа, або сутнісна основа, або структурна своєрідність творчості, засвідчує, що йдеться про творчість як складне, полісемантичне явище.

Привертає увагу у цьому плані фундаментальне філософське дослідження Н. Санацької, де в результаті аналізу мовленнєвого значення лексеми «творчість» стверджується, що полісемантичність відтворює все ж певну послідовність, а саме: створення – творення – витворення – перетворення – відтворення, «виявляючи зниження ступеня новизни».

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Сучасний стан вивчення проблеми творчості характеризується активними і багатоплановими її дослідженнями. На наш погляд, значний і науковий, і суто практичний інтерес становлять ті дослідження, де міститься наукове осмислення феномена творчості в контексті таких наукових орієнтирів: теорії особистості, теорії діяльності, теорії творчості. Це призводить до суцільного дослідження найсуттєвіших, як нам видається, ознак творчості (прогресивність, свіжість новизни, неповторність), що віддзеркалюються на площину найзначущого – особистісного. Вважаємо, що це особливо вагоме з огляду на регуляцію особистістю саме педагогічної діяльності. Так, сучасними психологами визнано, що, спираючись на психологію праці людини (зокрема, на доробок у цьому відношенні Є. Клімова), розроблену ним «концепцію психічного образу», варто розуміти: важливішу роль у соціальній поведінці суб'єкта педагогічної діяльності відіграють його особистісні якості. «Вони виконують роль мотиваторів та регуляторів – цілей» [3, с. 3].

Отже, осмислення саме творчої особистості фахівця дозволяє дослідити такий ракурс: «від творчості педагога-дошкільника – до творчості вихованця».

Важливим кроком у цій площині стали напрацювання вчених, де суттєвим дослідженням, що виконане на рівні монографічного дослідження, визнано колективну працю «Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм у системі підготовки освітянських кадрів: здобутки, пошуки, перспективи» [5]. Водночас професійна підготовка творчої особистості майбутнього педагога-дошкільника як предмет науково-педагогічного дослідження залишається недостатньо вивченою.

Формулювання цілей статті... Мета статті – висвітлити деякі аспекти проблеми формування творчої особистості майбутнього педагога-дошкільника в умовах вищої школи – основного етапу становлення фахівця, окреслити шляхи мобілізації його ресурсів як суб'єкта творчої професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження... Як зазначалось, науковці здебільшого єдині у розумінні одним із проявів явища «творчість» (а воно розглядається і як «активність», і як «процес», і як «вид діяльності», і як «форма» та ін.) – творчу особистість (П. Гуревич, О. Карлов, Н. Кічук, В. Моляко, В. Рибалка та ін.). Наприклад, осмислюючи науковий статус понять «творчість і вчинок», В. Романець стверджує, що особистість, як творець, «ніколи не може вичерпати себе у процесі творення, а процес творення ніколи не завершує себе у тому чи іншому продукті, хоч би яким досконалим він не поставав» [6, с. 12]. Як бачимо, у побудованій теорії творчості В. Романець конкретизує, в чому саме полягає актуальність і особлива вага сформованості фахівця як творчої особистості.

У зв'язку із зазначеним не аби який інтерес становить ідея структурного аналізу і синтезу якостей особистості як цінності. У науковій психології існує конструктивна позиція творчої реалізації такої ідеї, зокрема, у доробку В. Рибалки [7]. Так, науковець обґрунтовує доцільність розглядати діяльнісний вимір особистості через такі складники: науково-мотиваційний, інформаційно-пізнавальний, цільоформувальний, емоційно-почуттєвий. Отож, феномен «творча особистість майбутнього фахівця» набуває більш чітких абрисів у контексті саме діяльнісного виміру, що має виключне значення, зокрема, й для педагога-дошкільника. Водночас має сенс звернути особливу увагу на суттєве, на наш погляд, таке зауваження науковця: «створення ідеальної моделі особистості конкретного профілю – складне завдання» [7, с. 41]. В цьому й вбачаються В. Рибалкою перспективи подальшої теоретичної розробки запропонованою ним концепції психологічної структури (матриці) особистості.

Аналітична робота, проведена нами у напрямку визначення ресурсів формування творчої особистості саме майбутнього вихователя дошкільного закладу освіти, дозволяє зауважити, що вже можна стверджувати про різноплановий науковий фонд, де професійна підготовка педагога-вихователя виступала предметом вивчення. Це – дослідження Г. Беленької, де ракурсом творчого потенціалу майбутніх педагогів-вихователів виступає набуття ними професійної компетентності; Т. Жаровцевої, яка шляхом розвитку творчих можливостей майбутніх фахівців розглядає їх здатність до педагогізації сім'ї; І. Княжевої, де методична культура викладача-науковця осмислюється в якості чинника розвитку творчого потенціалу студентів, які набувають у вищій школі спеціальність «Дошкільна освіта»; Н. Маковецької, дослідження якої присвячені професійному розвитку майбутніх фахівців дошкільних закладів освіти, де здатності до творчості надано пріоритетного значення; Ю. Підкурманної, в межах авторської концепції художньо-педагогічної підготовки майбутніх вихователів якої провідна роль належить саме розвитку їх творчої індивідуальності.

Отже, навіть за наявності у зазначених дослідженнях розбіжностей в інтерпретації сутності професійної підготовки творчих майбутніх вихователів та розумінні ролі вищої школи у забезпеченні якості означеного процесу науковці все ж єдині у визнанні виключного зазначення саме творчої складової будь-якої готовності як особистісно-професійної якості майбутнього педагога-дошкільника. З огляду на вищезазначене безсумнівний інтерес становить фундаментальне дослідження О. Листопада, присвячене комплексному вивченню теоретико-методичних засад формування професійно-творчого потенціалу майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти [2]. Ключове поняття – професійно-творчий потенціал – науковець трактує як складне явище з притаманними йому ціннісними, когнітивними, діяльними складниками, що функціонують на рівні взаємно-обумовленої інтеграції. У структурі особистості студента, як уважає дослідник, означене явище виконує низку функцій – самоорганізації, інтенсифікації, інтеграції, кооперації. Цікавою нам видається ідея А. Листопада пов'язувати функції, що виконує у виші професійно-творчий потенціал студента, із компонентами їх майбутньої професійно-педагогічної діяльності (зокрема, мотиваційним і проектувальним). До того ж у контексті розроблених науковцем методологічних концептів, де базовими визнано особистісно-діяльній, системний, синергетичний та аксіологічний підходи, теоретично обґрунтовано і експериментальним шляхом перевірено ефективність тих педагогічних умов, за яких професійно-творчий потенціал студентів набуває позитивної динаміки у вищій школі. Йдеться, зокрема, про таке: відображення у змісті підготовки студентів сутності і цінності педагогічної діяльності; емоційна підтримка і стимулювання майбутніх фахівців до творчих проявів у навчальній діяльності; забезпечення індивідуальної траєкторії опанування ними способів творчих проявів у майбутній професійній діяльності [2, с. 76-91].

Зважаючи на результати наукових досліджень та спираючись на саморефлексію набутого досвіду професійної підготовки студентів, здатних до творчості, можна зробити принаймні два узагальнення. По-перше, обираючи стратегію професійної підготовки майбутнього педагога-дошкільника, принципово важливо розуміти, що сформованість цілісної творчої особистості виступає гарантом конкурентоздатності фахівця з огляду на сучасні освітні реалії. Як відомо, педагоги-класики єдині у такій пораді: лише особистість може сформувати особистість, а незаперечним варто вважати такий вектор розвитку – «від творчої особистості вихователя – до творчої особистості вихованця». Отже, обираючи засоби прицільного впливу на формування творчої особистості майбутнього фахівця, доцільно дбати про задіяність і когнітивних, і афективних, і регулятивних процесів, а також сфери самопізнання; поняття «особистість» є ширшим за поняття «професія» (О. Асмолов).

По-друге, предметна специфіка майбутньої професійної діяльності саме педагога-дошкільника вимагає спрямованості навчально-виховного процесу вищого навчального закладу, його освітнього простору, на формування духовності – «змістового ядра» творчої особистості. У цьому сенсі й вбачаються значні ресурси сучасної вищої школи як основного етапу становлення конкурентоздатного фахівця.

Вивчення й узагальнення досвіду фахової діяльності творчих педагогів-дошкільників засвідчують про правомірність розцінювати в якості «мега-мети» зусиль, що докладає практик, який сформувався як творча особистість (тобто своєрідного «сухого залишку») – здатність досягти у вихованців радості від діяльності (ігрової, трудової, спілкування тощо). Дотично своєрідності особистісно-професійного призначення вихователя сучасного дошкільного закладу освіти це виявляється не лише бажаним, а й цілковито можливим [4]. Якщо з цієї ж метою проаналізувати деякий конструктивний досвід зарубіжжя, то очевидно є спрямованість діяльності педагогів-соціологів дошкільних закладів освіти на становлення «успішного» дошкільника, якого «формує» саме «діяльність із захопленням». Йдеться про такий досвід «ігрових груп» та «лікувальних ігрових груп» (або «груп можливостей») (Велика Британія), ігрових майданчиків (Данія), материнських шкіл (Франція).

Намагаючись визначитися у домінантах стратегії формування творчої особистості студентів-майбутніх вихователів, посилена увага була приділена не лише виробленню логіки педагогічних зусиль у межах підсистеми «бакалавр-магістр», а й в розрізі років навчання студентів у виші. Так, на молодших курсах навчання було сфокусовано зусилля студентів на усвідомленні ними (на рівні переконань) як пріоритетності гуманізації змісту квазіпрофесійної діяльності у дошкільних закладах освіти і спілкування із іншими суб'єктами такої діяльності, так і

виробленню позитивно-активного їх ставлення до інновації у дошкільлі. В обраній стратегії була вагомою практико-орієнтовна складова, тобто йдеться про різновид навчальної практики (у тому числі й волонтерський рух та інші суспільно-педагогічні її форми). Останнє розцінювалося як площина задіяності ресурсів вищої школи у вихованні дієвого інтересу студентів до творчого процесу, набуття ними первинного досвіду, позитивного емоційного стану (пов'язаного із задоволенням наявних потреб у творчості), виявом свободи вибору моделі особистісно-професійно вмотивованої поведінки як майбутнього неординарного педагога-початківця. Отже, увага була зосереджена на виробленні ціннісно-смыслової орієнтації в майбутній професії, що, як уважають деякі дослідники (зокрема, П. Кравчук), є передумовою «перетворення особистістю самої себе»; сприяючи ж (за висловом Л. Конанової) «вилученню самості із навколишнього світу» – ще й на розвиток творчої індивідуальності студента.

Ми намагались максимально використати і ресурси, які закладено такими програмами розвитку дитини дошкільного віку, як «Соняшник» (зокрема, організаційно-методичні орієнтири щодо гурткової роботи за розділами програми та назви гуртка – «Сонячний промінчик», «Маленькі казкарі», «Пізнайко», «Чарівне веретено», «Солом'яна мозаїка» тощо), «Грайлик», «Розквіт», «Радість творчості» та ін. Зауважимо на значній потужності у зазначеному ракурсі програми розвитку дітей старшого дошкільного віку «Впевнений старт», де йдеться про процес пізнавальної діяльності за напрямками «У світі природи» (теми – «Осіньні фантазії», «Різнокольорова краплинка» та ін.), «У світі предметів. У світі людей» (теми – «Я маленька людина», «Руки людини – то цінний скарб» та ін.), «У світі чисел і цифр», «У світі форм і величин», «У світі простору і часу» (теми – «Чарівний олівець запрошує», «Подорож до Планети чудес» та ін.).

У процесі спрямування вибору студентами-практикантами змісту і форм організації дослідницької та творчої роботи дошкільнят значна увага приділялась формуванню їх фахової компетентності щодо структурної своєрідності ігрової діяльності взагалі (наприклад, щодо таких складових, як-от: ролі, взяті на себе гравцями; ігрові дії як засіб реалізації ролей; ігрове «вживання»; реальні відносини між гравцями; сюжет) та специфіці саме творчих ігор, зокрема (наприклад, проблема класифікації творчих ігор; акцентування уваги на складових творчої гри – уявна ситуація, творчий характер, специфічність мотивів участі, довільність дій тощо). При цьому гуманістична домінанта означених педагогічних заходів мала наскрізний характер і враховувала результати проведених у цьому напрямку досліджень науковців [1].

З метою з'ясування конструктивності вжитих заходів нами використовувався діагностувальний метод «домашнє есе». Сутність його полягала в наступному: не обмежуючи студентів у часі виконання цього завдання, їм пропонувалося занотувати свої роздуми з теми «Вихователь, на якого чекають сучасні дослідники, їх батьки, дошкільний заклад освіти, вітчизняний соціум». При цьому майбутні фахівці мали самостійно відобразити аргументацію своїх міркувань за попередньо заданим таким форматом: «Кожна справа – творча, інакше – навіщо?».

Відтак, видалось за можливе опрацювати певний фактичний матеріал діагностувального характеру, який опосередковано засвідчив про педагогічну ефективність обраної стратегії щодо розвитку творчої особистості студента, одним із виявів якої виступали чіткі (або більш рельєфні) прояви його творчої індивідуальності.

Висновки... Отже, у процесі організації навчально-професійної практичної діяльності студентів, в якій стимулювався вияв ними творчості (або її елементів), відбувається і процес формування творчої особистості майбутнього спеціаліста, і його особистісно-професійна самореалізація.

При цьому створюються природні умови для вироблення у студентства потреб та інтересу до професійної самоідентифікації та удосконалення протягом навчання у виші. Встановлено позитивну динаміку взаємовпливу особистості на діяльність (або дії), обумовлюючи якісні особистісні зміни, у практико-професійній (за змістом) діяльності. В ній досягається певний ефект у реалізації ідеї «від творчості вихователя – до творчості вихованця», у цілісному впливі на когнітивні, афективні, регулятивні сегменти особистісних новоутворень, а також сфери самопізнання.

Перспективи подальших досліджень пов'язуємо із розробкою стратегії формування творчої особистості майбутнього педагога-дослідника, яка уможливується виключно на відповідній діагностувальній основі.

Використана література:

1. Гуманістичне виховання дітей дошкільного віку в контексті інноваційної педагогічної діяльності: монографія /За наук. ред. Т.І. Поніманської, І.М. Дичківської. – Рівне: Волинські обереги, 2012. – 208 с.
2. Листопад О.А. Теоретико-методичні засади формування професійно-творчого потенціалу майбутніх вихователів навчальних закладів: монографія /О.А. Листопад. – Одеса: ФОРМ Бондаренко М. О., 2015 – 328 с.
3. Ложкин Г., Воляннюк Н. Педагогическая деятельность и её регуляторы /Г. Ложкин, Н. Воляннюк // Практична психологія та соціальна робота. – 2014. – №3. – С.1-6.
4. Палій А. Діагностуємо творчі здібності, або креативність у тренді /А. Палій // Практичний психолог: школа. – 2015. – № 2. – С. 41-48.
5. Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм у системі підготовки освітянських кадрів: монографія /керівн. авт. кол. Н.В. Гузій. – К.: Вид-во НПУ імені М.П.Драгоманова, 2015. – 432 с.

6. Романець В.А. Психологія творчості /В.А. Романець: навч. пос. 3-тє вид. – К. : Либідь, 2004. – 288 с.
7. Рыбалка В.В. Психология чести и достоинства личности: культурологические и аксиологические аспекты : научно-метод. пос./В.В. Рыбалка – Одесса : ИНЕРПРИНТ, 2010. – 414 с.
8. Синергетика і творчість: монографія / за ред. В.Г. Кременя; Нац. акад. пед. наук України, Ін-т обдаров. дитини НАПН України. – К. : Ін-т обдаров., 2014. – 312 с.

Лесина Т.Н.

ТВОРЧЕСКАЯ ЛИЧНОСТЬ БУДУЩЕГО ВОСПИТАТЕЛЯ ДОШКОЛЬНОГО УЧРЕЖДЕНИЯ – ФАКТОР МОБИЛИЗАЦИИ РЕСУРСОВ ДОШКОЛЬНИКОВ

В статье рассматривается проблема формирования творческой личности будущего воспитателя дошкольного учреждения образования на основном этапе его профессиональной подготовки – в условиях высшей школы. Акцентируется внимание на целостном педагогически мотивированном воздействии практико-ориентируемой составляющей вузовского учебно-воспитательного процесса на мобилизацию творческих ресурсов студента как субъекта учебно-профессиональной деятельности.

Ключевые слова: *творчество, творческий потенциал, творческая личность будущего педагога-дошкольника.*

Lesina Tetyana

CREATIVE PERSONALITY OF THE FUTURE TEACHER OF PRESCHOOL EDUCATIONAL INSTITUTIONS AS A FACTOR OF MOBILIZATION OF PRESCHOOL CHILDREN'S RESOURCES

The problem of creativity has long interested philosophers and scientists. In search of the optimal angle of its understanding in different periods of the formation of human civilization, different facets of creativity as a pedagogical phenomenon were imposed to the fore.

The analysis of scientific fund, which today has developed in this context, leads to a reasonable conclusion that there are such basic characteristics of creativity as social significance, quite obvious novelty, originality. Creativity acts as the category of practically all branches of science. The study and generalization of scientific information is indicative of appropriateness of understanding creativity as a complex, integrated, polysemantic phenomenon.

Now it is possible to speak of extensive and multifaceted study of the phenomenon. The lack of a common viewpoint among scholars about its nature and essence, apparently, is connected with the specificity of comprehension context : either in terms of a personality theory, or activity theory, or theories of creativity.

The author of this article sets the objective of giving scientific understanding of this phenomenon comprehensively. This justifies the updating of research attention to the phenomenology of the creative personality, in particular, the future preschool teacher. This plane of consideration, in the opinion of the author, will approach the practice-oriented level of implementation of the important idea : "from creative work of the preschool teacher to creative work of the pupil".

The conception formulated by V. Rybalko is considered to be fundamental in understanding the essence of the creative personality of the future specialist and is now established in scientific psychology as constructive in terms of the activity vector for the study of personality.

The analytical work helped to provide a holistic and generalizing characteristic of those fundamental studies which have been undertaken in the problem field of vocational training of future specialists. It is, in particular, the students that in the higher educational institution receive the specialty "preschool education". On this basis is revealed the special acuteness of the problem of the formation of the student's growth that allow us to judge him as a creative personality.

As one of approaches to resolving some aspects of the designated problem, we propose the systematization of the pedagogical efforts on practice-oriented component of the University educational process. In addition, an emphasis is laid on understanding the resources of this process applied to junior students. Therefore, we are talking about the stage of "entering» the profession and understanding that the concept of "personality" is much broader than the concept of "profession". Moreover, the subject specificity of the future professional activity of these students is under review.

Based on the comparative analysis of the potential of different standard curricula developed by scientists and proven by practical work of national preschool educational establishments, generalizations about the creative activity of student practitioners are made. This takes into account not only the practice of national education but a constructive international experience. The author describes a strategy in this direction, and on the basis of self-reflection of the experience gained, it is stated that the student being successful in creative educational and professional practical work is an essential factor of stimulating the creative activity of preschool children. The author arrives at the conclusion that the definite forms of activation are comparatively effective, on the one hand, it is the natural process of the student's "entering" the profession through the manifestation of his creativity and, on the other hand, it is the intensive development of his creative personality.

Key words: *creativity, creative potential, creative personality of the future preschool teacher.*

Подано до редакції 09.11.2016.